

Efter 29 år i föreningen och drygt 3 år i riksstyrelsen så är det nu dags för mig att dela mina tankar i vår tidning.

Jag skulle vilja börja den här texten på samma sätt som man påbörjar en dialog med en ny bekantskap, genom att prata om vädret. Den här sommaren har jag på jobbet, i samtal med vänner, bekanta och i vissa fall även med främlingar i stort sett enbart hört negativa kommentarer om vårt sommarväder. Antalet regndagar har varit fler än normalt och temperaturen tydligt lägre än normen men detta till trots och oberoende av omgivningens beklagande så vill jag påstå att årets sommarväder, för mig, i många avseenden har varit bättre än förra årets ”fantastiska” sommar.

För att förklara vad jag menar så vill jag beskriva lite hur min sommar såg ut förra året. Under omkring åtta veckor så hade vi nere i Skåne få dagar där dagstemperaturen inte kom över 25 grader, under samma period så var inte heller antalet molniga dagar särskilt många. Temperaturer på över 25 grader är tuffa för mig som inte svettas överhuvudtaget. Som många av er vet, men kanske inte alla, så är just svårigheter att svettas och därmed problem med hela kroppens temperaturreglering ett av symptomen hos flera av de svårare formerna av Iktyos.

Dagarna under dessa åtta veckor spenderade jag, med några undantag, på ett av två sätt. Antingen arbetade jag i hemtjänsten där jag städade, diskade, skötte omvårdnad och delade ut läkemedel med mera. Kollegorna är i de flesta fall förstående och hjälpsamma och bytte ofta uppgifter så att jag till exempel fick en längre matrunda (leverans av lunch till våra äldre) där bilen inte behövde stängas av och därmed kunnat bibehålla luftkonditioneringens kyla. Tack vare vissa sådana hjälpsamma förändringar av mina uppgifter så klarade jag av att arbeta alla mina pass under sommaren, något som inte alltid varit fallet. Hemtjänstens bilar är visserligen luftkonditionerade men i ett yrke där sträckorna är korta och besöken många så hinner bilen bli varm men inte lika ofta bli sval. Många av arbetspassen avslutades därför med en kall dusch och huvudvärk som resultat av överhettningen under dagen.

Lediga dagar fanns jag oftast hemma i ett rum framför datorn med luftkonditioneringen igång konstant för att undvika den brännande solen som höjer min temperatur och sänker min förmåga till fokus och koncentration. Skillnaden i år är förmågan att faktiskt leva och inte bara överleva även efter arbetsdagens slut, tillsammans med betydligt fler och längre utflykter med familjen. Vi har exempelvis vid flera tillfällen tagit picknickgrillen med oss till parken för att grilla korv och hamburgare till lunch medan barnen roat sig på lekplatsen, något som jag inte minns hände någon gång förra sommaren.

Nu menar jag inte att gnälla och tycka att alla är dumma som gillar sol och tycker det är tråkigt med regn, jag vill bara belysa ett annat perspektiv och peka på att utan en variation i vädret hade vi inte känt glädje och välkomnat väderväxlingar. Ett ständigt soligt och varmt väder hade vi ganska snart slutat njuta av, jag själv hade inte uppskattat en grå sommar om jag inte upplevt den föregående. Jag hoppas att ni liksom jag har kunnat njuta av den här sommarens ”dåliga” väder oavsett om ni är soldyrkare eller, som jag, gillar ett mildare klimat.

Mikael Gånemo